

Ministerineuvoston ehdotus yhteistyöelinten pohjoismaisesta rahoituksesta

1. Yhteenveto

Pohjoismaiden ministerineuvoston ehdotus koskee neljän koulutus- ja tutkimusministerineuvoston (MR-U) ja sen virkamieskomitean (ÅK-U) alaisen yhteistyöelimen pohjoismaista rahoitusta: Teoreettisen fysiikan pohjoismainen laitos (NORDITA), Pohjoismainen merioikeuden laitos (NIFS), Pohjoismainen Aasian-tutkimusinstituutti (NIAS) ja Pohjoismainen vulkanologinen instituutti (NORDVULK).

Ehdotus perustuu päätösaineistoon, jonka neuvottelija Peter Stenlund on koonnut käytyään vuoropuhelua seuraavien toimijoiden kanssa: yhteistyöelimet, isäntäyliopistot, kunkin Pohjoismaan vastuuministeriö/hallintoviranomainen, Pohjoismaiden neuvoston budjettiryhmä ja NordForsk.

Ehdotus ei sisällä muutoksia Pohjoismaiden ministerineuvoston (MR-U) pohjoismaisen tutkimusyhteistyön resursseihin. Sama koskee yhteistyön organisointia. Isäntäyliopistoilla on myös jatkossa yhteistyöelimiä koskeva juridinen, taloudellinen ja hallinnollinen vastuu.

Ehdotus on lyhyesti seuraava:

- Yhteistyöelinten määrärahat siirretään varainhoitovuoden 2021 alusta NordForskin budjettikohtaan.
- NordForskin tehtäväksi annetaan neuvotella isäntäyliopistojen kanssa uusi puitesopimus siirtymäaikana 2021–2023. Yhteistyöelinten rahoitus voi siirtymäkauden aikana pysyä nykyisellä tasolla sillä edellytyksellä, että isäntäyliopistot kantavat täysimääräisesti ensisijaisen vastuunsa ja että tarvittavaa pohjoismaista lisäarvoa saadaan syntymään.
- Siirtymäkausi antaa isäntäyliopistoille mahdollisuuden vahvistaa toiminnan pohjoismaista hyötyä ja selvittää kansallisia ja eurooppalaisia lisärahoitusmahdollisuuksia.
- NordForskillle annetaan tehtäväksi perustaa viimeistään vuonna 2023 laitosohjelma, joka varainhoitovuodesta 2024 alkaen tarjoaa lisärahoitusta muun

tutkimusrahoituksen rinnalle. NordForskin on myös järjestettävä yhteistyöelinten toiminnan kannalta tarkoituksenmukainen uusi hakukierros. Ohjelman tavoitteena tulee olla pitkäkestoisen pohjoismaista lisäarvoa synnyttävän tutkimustoiminnan tukeminen.

- NordForskille siirretyt varat käytetään uuden laitosohjelman rahoitukseen.
- NorForskin hallitus päättää ohjelman tarkemmasta muodosta ja arviointikriteereistä. Laitoksen tulee sitouttaa Pohjoismainen yliopistoyhteistyö (NUS) viiteryhmäksi ohjelman kehittämiseen.

Ehdotus on linjassa MR-U:n uuden yhteistyöohjelman luonnoksen kanssa. MR-U:n odotetaan päättävän yhteistyöohjelmasta vuonna 2019. Ehdotuksen arvioidaan voivan toteutua myös NordForskin strategian 2019–2022 puitteissa.

Arvioiden mukaan yhteistyöelinten tutkimuksen laatu säilyy hyvinkin samalla tasolla Pohjoismaiden ministerineuvoston osarahoituksesta riippumatta. Osaaminenkaan ei katoa minnekään. Laitosten pohjoismaisen rahoituksen leikkaaminen tai sen lakkauttaminen kokonaan johtaa pikemminkin verkostojen kuin osaamisen katoamiseen. NIASin kohdalla pohjoismainen rahoitus on tarpeen laitoksen tulevaisuudelle, erityisesti siinä tapauksessa, että isäntäyliopisto ei ryhdy vahvistamaan vastuutaan.

2. Taustaa

NORDITALLa, NIASilla, NIFS:llä ja NORDVULKilla on perinteisesti ollut keskeinen rooli pohjoismaisessa tutkimuspoliittisessa yhteistyössä, ja ne ovat saaneet käyttöönsä huomattavat pohjoismaiset resurssit.

Joulukuussa 2013 ÄK-U kuitenkin päätti, ettei yhteistyöelinten puitesopimusta enää jatketa vuoden 2017 alusta. Päätös tehtiin pohjoismaista tutkimusyhteistyötä koskevan tarkastelun yhteydessä ja korkean tason ryhmän laatiman *Vilja till forskning?* -raportin ehdotusten mukaan. Periaatepäätös tarkoitti, että yhteistyöelinten Pohjoismaiden ministerineuvostolta saamat varat siirrettäisiin NordForskille 1. tammi-kuuta 2017 alkaen. ÄK-U päätti kuitenkin vuoden 2016 ensimmäisessä kokouksessaan pidentää NIASin, NIFS:n, NORDITAn ja NORDVULKin kanssa tehtyä nykyistä puitesopimusta vuoden 2017 loppuun, jolloin ÄK-U:n aiempi vuonna 2013 tekemä päätös varojen siirrosta NordForskille lykkäytyi. Päätöksen lykkäyksen taustalla oli NordForskin University Hubs -ohjelman toteutukseen tarvitsema suunniteltua pitempi aika. Lisäksi ÄK-U halusi antaa isäntäyliopistoille/elimille tarpeeksi aikaa suunnitteluun ja Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristölle mahdollisuuden käydä ajoissa perusteellista vuoropuhelua Pohjoismaiden neuvoston kanssa.

NordForsk arvioi University Hubs -ohjelmansa yhteistyöelinten kannalta relevantiksi, mutta tätä näkemystä eivät kaikki yhteistyöelimet jakaneet. NORDITA/Tukholman yliopisto ja NIAS/Kööpenhaminan yliopisto huomauttivat NordForskille ja ÄK-U:lle, ettei rahoitusväline sovellu elinten pohjoismaiseen toimintaan. NORDITA toi esiin

erityisesti sen, että osarahoitusvaatimus johtaa siihen, että laitos ei enää voisi täyttää tehtäväänsä pohjoismaisen teoreettisen fysiikan strategisena, kaikille yliopistoille avoimena resurssina.

Vuonna 2016 päätettiin pitää Kautokeinon Saamelaisen korkeakoulun Pohjoismaisen saamelaisinstituutin rahoituskehykset ja ohjaus ennallaan (Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristön ja korkeakoulun välinen puitesopimus vuosille 2017–2019). ÄK-U:n vuoden 2016 neljännessä kokouksessa ei saavutettu poliittista yksimielisyyttä muiden elinten pitkän aikavälin rahoitusehdoista vuodesta 2018 alkaen. Sektori päätti kuitenkin jatkaa yhteistyöelinten puitesopimusta vuoden 2018 loppuun.

ÄK-U:n vuoden 2017 neljännessä kokouksessa tekemän yhteistyöelimiä koskevan päätöksen perusteella MR-U hyväksyi tammikuussa 2018 ministerineuvoston ehdotuksen ”pohjoismaisten yhteistyöelinten suoran rahoituksen vaiheittaisesta lakkauttamisesta”. Ehdotus ei koskenut Pohjoismaista saamelaisinstituuttia (NSI). Islannin ministeri ei kuitenkaan tuonut ministerineuvoston ehdotusta Pohjoismaiden neuvoston teemaistuntoon keväällä 2018. MR-U:n vuoden 2018 ensimmäisessä kokouksessa Islanti kertoi omasta kannastaan ehdotukseen. Sen jälkeen Islanti ilmoitti kirjallisesti 6. kesäkuuta 2018, ettei se voinut enää tukea ministerineuvoston ehdotusta.

Islanti perusteli näkemystään sillä suurella riskillä, jonka rahoituksen muuttaminen voisi aiheuttaa pohjoismaiselle asiantuntemukselle ja pohjoismaiselle hyödylliselle yhteistyöelinten erityisosaamisalueilla. Ruotsi totesi Pohjoismaiden ministerineuvoston puheenjohtajanaan, että ministerineuvoston ehdotuksen takana ei enää ollut yksimielistä tukea. Tämä puolestaan tarkoitti, että ehdotusta ei voitu tuoda Pohjoismaiden neuvoston syksyn istuntoon.

ÄK-U päätti vuoden 2018 kolmannessa kokouksessaan jatkaa isäntäyliopistojen puitesopimusta vuoden 2019 loppuun. Vuoden 2019 ensimmäisessä kokouksessaan se teki päätöksen sektorin kehysten jakautumisesta Pohjoismaiden ministerineuvoston vuoden 2020 budjetissa. Päätöksen mukaan neljän yhteistyöelimen rahoitus pysyisi ennallaan vuonna 2020.

ÄK-U:n vuoden 2018 neljännessä kokouksessa valittiin neuvottelijaksi Suomen entinen suurlähettiläs, valtiosihteeriksi Peter Stenlund, jonka tehtäväksi annettiin valmistella päätösaineistoa yhteistyöelinten tulevan rahoituksen mahdollisuuksista. Stenlund esitteli päätösaineiston 27. maaliskuuta 2018 käytyään vuoropuhelua yhteistyöelinten, isäntäyliopistojen, kunkin Pohjoismaan vastuuministeriön/hallintoviranomaisen, Pohjoismaiden neuvoston budjettiryhmän ja NordForskin kanssa.

3. Pohdiskelut

Periaatepäätöksen perustelu

Korkean tason ryhmä ehdotti *Vilja till forskning?* -raportissaan seuraavaa: Jotta voidaan vahvistaa pohjoismaisen tutkimusyhteistyön joustavuutta ja uudistumista, pohjoismaisten yhteistyöelinten kansallistamista on jatkettava. Korkean tason ryhmän

ehdotuksen taustalla oli tutkimusalan yhteistyöelinten epäselvä funktio ja rooli pohjoismaisessa yhteistyössä sen lisäksi, että laitosten ja NordForskin välille ei ole kehittynyt läheisiä suhteita. Ad-hoc-ryhmä, joka selvitteli yhteistyöelinten rahoitusehtoja, asettui tukemaan korkean tason ryhmän arviota ja ehdotuksia. Ad-hoc-ryhmän suositusten tiivistelmä:

Ryhmän mielestä pohjoismaista tutkimusyhteistyötä tulisi pääasiassa rakentaa tutkimusneuvostojen (tai vastaavien tutkimusta rahoittavien elinten) kulloistenkin priorisointien pohjalta, jolloin NordForsk voisi useissa tapauksissa toimia koordinoijana. Tutkimusneuvostojen ja NordForskin priorisointien tulisi puolestaan perustua tiedeyhteisön – yliopistojen ja tutkijoiden – arvioihin siitä, minkä osa-alueiden kehittäminen ja rahoittaminen on tieteessä ajankohtaista ja pohjoismaisessa yhteydessä relevanttia. Ryhmä totesi myös, ettei ÄK-U:lla tai Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristöllä ole tarvittavaa osaamista ja resursseja omiin aihekohtaisiin tutkimuspoliittisiin arviointeihin ja priorisointeihin. Ne eivät myöskään pysty seuraamaan ja arvioimaan rahoitusta saaneita aloja/aiheita/eliimiä. Siksi yhteistyöelinten rahoituksen ei pitäisi tulla Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristön kautta.

Ryhmä katsoi, että viime vuosikymmeninä syntyneiden uusien haasteiden käsitteelyyn tarvitaan uutta tietoa. Kansallisella tasolla tutkimusorganisaatioita sekä rahoitusrakenteita ja -mekanismeja on jatkuvasti uudistettu, jotta niiden avulla voidaan kohdata uudet haasteet ja vastata niihin. Samaa pidettiin tärkeänä Pohjoismaiden ministerineuvostossa, jotta voidaan vahvistaa pohjoismaisen tutkimusyhteistyön joustoa, relevanssia ja laatua.

Nykyisen yhteistyöelinten rahoitusmallin katsottiin johtavan siihen, että ministerineuvoston resursseja käytetään tiettyjen alojen vakiintuneissa rakenteissa pysyvänä pohjoismaisena perusrahoituksena ilman tutkimuspoliittista tai tieteellistä analyysiä ja arviointia. Tämän arvioitiin vähentävän pohjoismaisen tutkimusyhteistyön joustoa ja tarkoituksenmukaisuutta, eikä sitä pidetty tarkoitukseensa soveltavana, sillä pohjoismaiset tutkimusresurssit ovat hyvin rajalliset kansallisiin ja eurooppalaisiin resursseihin verrattuna. Ryhmän loppupäätelmä oli, että NordForskin kautta jaettava pohjoismainen tutkimusrahoitus on paras ja helpoiten toteutettavissa oleva ohjaus- ja rahoitusmalli.

Lähtökohdat

Pohjoismaiden ministerineuvostossa tehtävä virallinen pohjoismainen yhteistyö on tärkeää maille. Tutkimuspoliittinen yhteistyö on perinteisesti ollut keskeinen osa tätä yhteistyötä. Yhteispohjoismaiset tutkimusresurssit ovat kuitenkin hyvin rajalliset. Kilpailu tutkimusresursseista on myös kiristynyt, ja tutkimuslaitosten on löydettävä uusia kansallisia rahoituslähteitä.

Yksi jatkuvan ja onnistuneen tutkimuspolitiikan edellytyksistä on, että priorisointeja tehdään ja niitä päivitetään tarpeeksi usein, jotta tutkimustyöhön saadaan paras

mahdollinen asiantuntemus. Pohjoismaisessa yhteistyörakenteessa NordForskilla ja sen päätöksentekokoelimmella (hallitus, jossa edustettuina ovat kansalliset tutkimusrahoitustahot ja NUS) on paras kokonaiskuva siitä, kuinka pohjoismaisessa tutkimusyhteistyössä voidaan saavuttaa parhaat tulokset.

Ehdotuksen tavoitteena on ylläpitää pohjoismaisen tutkimusyhteistyön rahoitusta ja relevanssia. Yhteistyötä tulee sopeuttaa, jottei resursseja leikata, mikä johtaisi yhä merkittävämpään taloudelliseen marginalisoitumiseen suhteessa kansalliseen ja eurooppalaiseen tutkimuskenttään. Pohjoismaisen rahoituksen säilyttäminen vähintään nykytasolla voidaan varmistaa ainoastaan laadukkailla tuloksilla ja resurssien ohjaamisella niille sektoreille ja tutkimusaloille, joilla suurin pohjoismainen hyöty on saavutettavissa.

Pohjoismaista hyötyä tutkimusyhteistyössä voidaan saavuttaa muun muassa

- kokoamalla huippututkijoita yhteistyöympäristöihin, joissa tutkimusta tehdään mahdollisimman korkealla kansainvälisellä tasolla. Tämä voidaan toteuttaa uudistumaan kykenevissä laitoksissa ja tilapäisissä hankkeissa. Pohjoismaista hyötyä voidaan saavuttaa sekä perustutkimuksella että soveltavalla tutkimuksella, joka vastaa konkreettisiin ajankohtaisiin yhteiskunnallisiin tarpeisiin.
- tukemalla tutkijakoulutusta, jonka avulla ylläpidetään tai kehitetään tutkimusta ja osaamista kansallisissa laitoksissa. Tähän on tarvetta esimerkiksi alueilla, jotka ovat kansallisesti pieniä, mutta joilla kuitenkin tarvitaan hyvää tietoa kansallisissa tutkimusympäristöissä.
- tarjoamalla pohjoismaista profilointia silloin, kun se vahvistaa Pohjoismaiden tutkimusintressejä eurooppalaisittain tai kansainvälisesti.
- toteuttamalla tutkimuksia ja selvityksiä, joiden tulokset nostavat päätösaineiston laatua joko pohjoismaisessa yhteistyössä tai Pohjoismaiden yhteisissä tavoitteissa eurooppalaisella tai kansainvälisellä tasolla.
- ylläpitämällä sellaista yhteispohjoismaista toimintaa, jonka avulla kustannuksia voidaan säästää kansallisesti.

Arviointi

Arvio nykyisestä ohjaus- ja rahoitusmallista:

- Tutkimusorganisaatioita sekä rahoitusrakenteita ja -mekanismeja on kansallisella ja eurooppalaisella tasolla jatkuvasti uudistettu, jotta niiden avulla voidaan vastata erilaisiin yhteiskunnallisiin ja tieteellisiin vaatimuksiin. Pohjoismainen yhteistyö tarvitsee samanlaista kehitystä, jotta sen joustavuutta, merkitystä ja laatua voidaan parantaa.
- Pohjoismaisen tutkimusyhteistyön tulee pääsääntöisesti perustua tutkimusneuvostojen (tai vastaavien tutkimusta rahoittavien elinten) kulloisinkin priorisointeihin. Näiden priorisointien tulee mitä suurimmassa määrin perustua

tiedeyhteisön arvioihin siitä, mitkä osa-alueet ovat pohjoismaisesta näkökulmasta tieteellisesti ajankohtaisia ja kehittämisen ja rahoittamisen arvoisia.

- MR-U:lta, ÄK-U:lta ja Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristöltä puuttuu tarvittava osaaminen ja resurssit aihekohtaisten tutkimuspoliittisten arviointien ja priorisointien tekemiseen. Ne eivät myöskään kykene seuraamaan ja arvioimaan rahoitusta saaneita aloja/aiheita/elimä. Siksi yhteistyöelinten rahoituksen ei pitäisi tulla Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristön kautta.
- Kansallisilla tutkimusta rahoittavilla elimillä (tutkimusneuvostoilla ja vastavilla) sekä NordForskill on tarvittavaa osaamista tutkimuksen priorisoinniseksi, arvioimiseksi ja rahoittamiseksi. Näiden elinten tulisi olla se taho, joka tekee tutkimuspoliittiset priorisoinnit alueista/aiheista/elimistä, joita pohjoismaisessa tutkimusyhteistyössä on syytä tukea.
- Pohjoismaiset tutkimusresurssit ovat hyvin rajalliset suhteessa kansallisiin ja eurooppalaisiin resursseihin. Pohjoismaisia varoja ei tule käyttää tutkimustoiminnan pysyvään perusrahoitukseen. Varoja ei tule kohdentaa tekemättä tieteellisiä tai tutkimuspoliittisia arviointeja. Pohjoismaisella tasolla tapahtuvan tutkimusrahoituksen tulee olla väliaikaista, ja varoja tulee kohdentaa kilpailutukseen perustuviin hakumenettelyihin keskittyen pohjoismaiseen hyötyyn ja korkeaan tieteelliseen laatuun. Pohjoismaisen rahoituksen vastaanottajat voivat kuitenkin saada jatkorahoitusta uuteen kilpailuun perustuvan hakukierroksen myötä.

Loppupäätelmänä arvioidaan, että osaa pohjoismaisesta laitoksiin perustuvasta tutkimuspoliittisesta yhteistyöstä ei enää tule harjoittaa nyky muodossa. Pohjoismaiden ministerineuvoston ei tule käyttää rajallisia resurssejaan yhteistyöelinten pysyvään rahoitukseen Pohjoismaiden ministerineuvoston sihteeristön ja isäntäyliopistojen väliseen puitesopimukseen perustuen ilman tutkimuspoliittisia priorisointeja ja tieteellisiä arviointeja.

4. Ehdotus

Edellisen perusteella ehdotetaan seuraavaa:

- Pohjoismaiden ministerineuvoston tutkimusyhteistyön hallintomallia kehitetään niin, että se vastaa paremmin kansallisesti noudatettavia periaatteita, eli tutkimusneuvostot toimivat välikäsinä, jotka vastaavat tutkimusrahoituksen priorisoinneista, toteutuksesta ja seurannasta. Tämän mukaisesti ehdotetaan, että yhteistyöelinten varat siirretään varainhoitovuodesta 2021 alkaen NordForskin budjettikohtaan.
- Isäntäyliopistojen ensisijaista vastuuta yhteistyöelinten toiminnasta, hallinnosta ja taloudesta selkeytetään. Yhteispohjoismaisista varoista ei tule antaa perusrahoitusta, vaan resurssit tulee jakaa selkeästi sellaiselle toiminnalle,

joka luo pohjoismaista hyötyä. Tämä tarkoittaa myös sitä, että pohjoismainen rahoitusosuus ei saa olla suurempi kuin kolmasosa yhteistyöelimen kansallisesta rahoituksesta.

- Pohjoismaiden ministerineuvosto (MR-U/ÄK-U) antaa NordForskille tehtäväksi neuvotella yhteistyöelinten kanssa vuosille 2021–2023 puitesopimus, jonka rahoitus voi olla nykyisellä tasolla sillä edellytyksellä, että isäntäyliopistot kantavat täysimääräisesti ensisijaisen vastuunsa (ks. edellä oleva ehdotus) ja että saavutetaan se pohjoismainen hyöty, joka vastaa kyseisen kauden tarpeita.
- Pohjoismaiden ministerineuvosto (MR-U/ÄK-U) antaa NordForskin tehtäväksi perustaa varainhoitovuodesta 2024 alkaen käyttöön otettavan rahoitusvälineen, jolla tuetaan yhteispohjoismaisia laitoksia ja muita pitemmän aikavälin yhteistyöverkostoja. NordForskille siirretyt varat käytetään uuden laitoshjelman rahoittamiseen. Rahoitusväline on tarkoitettu tukemaan sellaista tutkimusyhteistyötä, jonka arvioidaan tarvitsevan enemmän pitkäjänteisyyttä kuin mitä ajallisesti suhteellisen lyhytkestoisilla hankkeilla voidaan saavuttaa. Välineen rakentamisessa NordForskin on etsittävä ratkaisua, jonka avulla rahoituksen suuntaamista voidaan arvioida kilpailuun perustuvan hakukierroksen avulla, jotta saavutetaan suurin mahdollinen pohjoismainen lisäarvo. Laitoksen tulee ottaa Pohjoismainen yliopistoyhteistyö (NUS) viite-ryhmäksi ohjelman kehittämiseen.

5. Vaikutusten arviointi: lapset ja nuoret, tasa-arvo ja kestävä kehitys

Ei ole todennäköistä, että ehdotuksella olisi suoria vaikutuksia lapsiin ja nuoriin, tasa-arvoon tai kestävään kehitykseen.

6. Yhteistyö ja organisointi

Ministerineuvoston ehdotus ei muuta Pohjoismaiden ministerineuvoston tutkimuspoliittisen yhteistyön organisointia. Isäntäyliopistoilla on jo nykyisin yhteistyöelimiä koskeva juridinen, taloudellinen ja hallinnollinen vastuu. Yhteistyöelimet eivät ole osa Pohjoismaiden ministerineuvoston virallista organisaatiota, vaan ne toimivat hallintoeliminä.

Ehdotukselta odotettavat myönteiset vaikutukset on selvitetty kappaleissa ”lähtökohdat” ja ”arviointi”. Kokonaisuudessaan ehdotuksen odotetaan lisäävän pohjoismaisen tutkimusyhteistyön joustavuutta, relevanssia ja laatua.

Odotettavissa olevat seuraukset yhteistyöelimille:

Teoreettisen fysiikan pohjoismainen laitos (NORDITA), Pohjoismainen merioikeuden laitos (NIFS) ja Pohjoismainen vulkanologinen instituutti (NORDVULK) ovat tutkimustoiminnassaan niin syvästi integroituneet isäntäyliopistoihinsa, että tutkimus ja tutkimuksen laatu kaikella todennäköisyydellä pysyvät nykyisellä tasollaan Pohjoismaiden ministerineuvoston osarahoituksesta riippumatta. Osaaminenkaan ei katoa minnekään. Laitosten pohjoismaisen rahoituksen leikkaaminen tai sen lakkauttaminen kokonaan johtaa pikemminkin verkostojen kuin osaamisen katoamiseen.

Pohjoismainen profilointi on edelleen kansainvälisesti tärkeää ja se uhkaa heikentyä ilman pohjoismaista osarahoitusta tai muita uusia järjestelyjä, joilla varmistetaan pohjoismainen profiili. Laitokset saattavat suuntautua enemmän kohti kansainvälistä yhteistyötä, mikä heikentäisi Pohjoismaiden sitoutumista. Tämä vaarantaa hyödyn, jota eri tutkimuslaitokset ovat luoneet Pohjoismaissa pitkäaikaisella laitosten yhteistyöllä. Myös tutkijakoulutus voi vaikeutua, erityisesti, jos kansalliset panostukset siihen ovat suhteellisen vaatimattomia.

Pohjoismainen Aasian-tutkimusinstituutti (NIAS) poikkeaa muista, sillä sen tutkimustoiminta on vähäistä. Se ei myöskään ole ollut tiiviisti integroitunut isäntäyliopistoonsa ja on tehnyt vain vähän yhteistyötä yliopiston muun Aasian-tutkimuksen ja -opetuksen kanssa. Kööpenhaminan yliopisto on kuitenkin ilmoittanut, että NIAS ja yliopiston Asian Dynamics Initiative (ADI) kytketään tiiviimmin yhteen. NIASin rakentamalla verkostoilla on lisäarvoa kaikissa Pohjoismaissa, ja NIASin tietokanta ja kirjasto ovat Pohjoismaiden eri yliopistoissa tehtävälle Aasian-tutkimukselle tärkeitä. Pohjoismainen rahoitus on tarpeen laitoksen tulevaisuuden kannalta, erityisesti jos isäntäyliopisto ei ryhdy vahvistamaan vastuutaan. Samalla liian heikko integroituminen isäntäyliopiston muuhun Aasian-tutkimukseen saattaa uhata NIASin houkuttelevuutta pohjoismaisten ja aasialaisten tutkimuselinten välillä.

7. Budjetti- ja resurssivaikutukset

Yhteistyöelinten varat siirretään varainhoitovuodesta 2021 alkaen NordForskin budjettikohtaan.

Ehdotus ei sisällä muutoksia Pohjoismaiden ministerineuvoston (MR-U) pohjoismaisen tutkimusyhteistyön resursseihin.